

Тетяна САТКІВСЬКА

здобувачка вищої освіти ОС «Магістр»

спеціальності «Менеджмент»

Науковий керівник: **Чикуркова А. Д.**,

д-р екон. наук, професор,

завідувач кафедри менеджменту,

публічного управління та адміністрування

ЗВО «ПДУ»,

м. Кам'янець-Подільський

ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗАХОДІВ ЩОДО АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Сучасний етап розвитку суспільства характеризується значними темпами розвитку науково-технічного прогресу. Основою цього процесу є широка інформатизація соціально-виробничих процесів. Ряд дисциплін і сфер виникли завдяки утворенню критичної маси інформації, наприклад, логістика. Пріоритети формування сталого розвитку соціально-економічних систем багатьох країн підвищують темпи зміни характеру та структури суспільного споживання, зрушення споживчих переваг на користь створення інформаційних послуг і здорового навколишнього середовища, затвердження нових цінностей зі зміною стереотипів «суспільства споживання» на орієнтацію на «якість життя» на основі творчої самореалізації. Тому в новому суспільстві першочерговими стають завдання охорони здоров'я. Так, у програмі «Технології інформаційного суспільства (IST)» Європейського Союзу сформовані пріоритетні напрями щодо створення професійних і персональних систем охорони здоров'я [48, с. 18].

Інформатизація, особливо у СОЗ, проявляється по-різному. Наприклад, значний розвиток діагностичного обладнання, яке наразі уже не обмежується застосуванням рентгенівського випромінювання, потребує заповнення «інформаційної порожнечі», яка стосується розуміння процесів, що відбуваються в нормально функціонуючому організмі на новому рівні

спостереження. Також О. П. Мінцер у своїх працях проаналізував групу факторів, що визначають необхідність широкої інформатизації СОЗ, таких як: зростаючий обсяг інформації стосовно лікування (нові патологічні стани, синдроми, захворювання), поява новітніх методик лікування, нові фармацевтичні препарати, правова незахищеність лікарів і пацієнтів (звинувачення у непрофесіоналізмі за відсутності повної інформації про діагностичні та лікувальні послуги, надані пацієнту раніше чи в інших лікувальних закладах) [28].

Велике значення надається застосуванню засобів обчислювальної техніки в процесі прийняття управлінських рішень. Але їх активне впровадження стримується наявністю ряду проблем: безліч факторів і складність взаємодії учасників процесу прийняття рішень роблять цю сферу складною для застосування автоматизованої техніки; складність медичних знань утруднює розв'язання проблем через відсутність стандартизації в термінології, форматі, шкалах виміру. Системи діагностичного кодування стають наразі більш універсальними, але детальна номенклатура ознак і симптомів, формати для реєстрації даних, а також організація записів визначаються індивідуально; відсутні гнучкі й легкі у користуванні комп'ютерні методи машинного подання медичних знань, а також формалізація процедури прийняття рішень; високі вимоги до параметрів комп'ютерів щодо швидкості доступу, обсягів пам'яті [12; 18; 29; 67; 71; 95].

Отже, широка інформатизація як принцип науково-технічного прогресу у СОЗ є об'єктивною необхідністю забезпечення ефективного лікування, тому що дозволяє на новому рівні провести оцінку процесів, що відбуваються, і забезпечити відповідність ужитих дій відновленню нормального функціонування організму людини. Основною причиною кризової ситуації у СОЗ, пов'язаної із еволюційним розвитком суспільства, є ігнорування поточних інформаційних процесів, що утворюють нове розуміння оптимальності для конструювання системи дій щодо забезпечення ефективного надання медичних послуг. Ефективна реалізація заходів широкої інформатизації можлива лише за

умови чіткого розуміння джерел і витоків ефективності функціонування цільової системи. В нашому випадку цільовою системою, що відображає корисність медичного обслуговування, є СОЗ. Сфера охорони здоров'я являє собою сукупність заходів політичного, економічного, правового, соціального, культурного, наукового, медичного, санітарно-гігієнічного та протиепідеміологічного характеру, які спрямовані на збереження й зміцнення фізичного та психічного здоров'я кожної людини, підтримку її активного життя, надання їй медичної допомоги у разі загрози здоров'ю [48, с. 5].

Звідси випливає, що поняття «охорона здоров'я» є більш широким, ніж поняття «медична допомога», яку надає СОЗ. Є очевидним, що проблеми, які виникають у сфері, необхідно вирішувати на державному та регіональному рівнях. За роботу медичних установ і служб і її результати несуть відповідальність органи управління СОЗ різних рівнів. Підвищена увага держави до складних питань організації СОЗ в індустріально розвинених країнах обґрунтовується винятково високою цінністю здоров'я як суспільного блага.

З метою реалізації державної політики України у СОЗ на сектор охорони здоров'я покладені такі функції:

- 1) реалізація державної політики щодо охорони здоров'я, забезпечення санітарного й епідеміологічного благополуччя населення;
- 2) координація діяльності щодо реалізації завдань з формування здорового способу життя;
- 3) державне регулювання атестації, акредитації, реєстрації, стандартизації, сертифікації і контролю обігу лікарських засобів, медичної техніки та виробів медичного призначення, наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів;
- 4) державне регулювання медичної практики;
- 5) до- і післядипломна підготовка медичних і фармацевтичних кадрів;
- 6) розвиток медичної науки;

- 7) організація державного санітарно-епідеміологічного нагляду (зокрема за безпечністю харчових продуктів, у тому числі генетично модифікованих);
- 8) розвиток санаторно-курортного лікування;
- 9) розробка, координація та контроль за виконанням державних цільових програм;
- 10) ресурсне забезпечення СОЗ та державного санітарноепідеміологічного нагляду як головного розпорядника бюджетних коштів [17; 48, с. 5; 86; 90; 91].

Список використаних джерел

1. Аранчій В. І., Антонюк О. О. Механізм антикризового управління аграрними підприємствами. Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства. Економічні науки. 2010. Вип. 105. С. 29–33.
2. Антонюк О. О., Аранчій В. І. Система антикризового моніторингу в управлінні розвитком підприємства : матеріали Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. молодих учених та студентів. Чернівці, 2011. С. 82–84.
3. Ареф'єва О. В., Прохорова В. В. Управління розвитком економічних систем: теорія, механізми регулювання та управління. Харків : УкрДАЗТ, 2010. 301 с.
4. Ахламов А. Г., Кусик Н. Л. Економіка та фінансування охорони здоров'я : навч.-метод. посіб. Одеса : ОРІДУ НАДУ, 2011. 134 с.
5. Баєва О. В. Менеджмент у галузі охорони здоров'я : навч. посіб. Київ : Центр учбової л-ри, 2008. 640 с.
6. Чикуркова А.Д., Ясінецька І.А., Фурман Д.Г. Система управління персоналом підприємств: передумови формування, сучасні тенденції розвитку і перспективи. Кам.-Под.: ЗВО «ПДУ», 2023. 321 с.
<http://188.190.43.194:7980/jspui/handle/123456789/10878>